

ART I COMPROMÍS
Sento Masià
JUNY-JULIOL 2015
CENTRE CULTURAL

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

AJUNTAMENT
D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'ÒTOS

ART I COMPROMÍS SENTO MASIÀ

CENTRE CULTURAL 2015

ÀNGEL MERINO I BENITO

ART I COMPROMÍS

Sento Masià

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

ART I COMPROMÍS

ÀNGEL MERINO I BENITO

ART I COMPROMÍS
Sento Masià

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

2 0 1 5

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Francesc Agulló, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES CONSELL ASSESSOR

Antoni Ariño (UV)

Romà de la Calle

Carles Cortés (UA)

Daniel Giralt-Miracle

Joan A. Llinares

Tomàs Lloréns

Xavier Mariscal

Wences Rambla (UJI)

Isabel-Clara Simó

Esther Sitges (UMH)

Vicent M. Vidal

Victòria Vivancos (UPV)

DIRECCIÓ TÈCNICA

Antoni Miró

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: Gràfiques Alcoi

Dipòsit legal: A 445-2015

Gràfiques Alcoi S.L.U.

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALICANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS

SENTO MASIÀ: ART, COMPROMÍS, DIGNITAT

*“Sempre, quan exposem, seguim dues idees: cultura i humanitat”
(Alcoiart, 1965)*

*“Nulla esthetica sine ética, ergo: apaga y vámonos”
(José Mª Valverde, 1964)*

*“El Sento és persona i artiste que diu sempre la veritat. I això mai no es perdona”
(Ovidi Montllor, 1984)*

He volgut encapçalar aquestes línies sobre la darrera activitat pictòrica de Sento Masià amb tres cites importants a la vida del nostre artista i amic. La primera forma part de l’”ideari”, mai explicitat en forma de manifest, del grup *Alcoiart* fundat entre d’altres pel Sento, Antoni Miró, Miquel Mataix, Alejandro Soler i Manolo Vidal al 1965. A la seva proposta pictòrica i artística hi ha de fons dues idees vinculades a la necessària “praxi” d’innovació cultural i, al mateix temps, a la voluntat de canviar les coses i definir la funció social de l’art en clau de compromís amb els sectors més desafavorits de la nostra societat. Es consideren formant part de l’esfera dels “vençuts”. No resulta estrany que sorgís a Alcoi un grup d’aquestes característiques. Alcoi representava la memòria històrica d’un dels focus obrers i populars, sorgit a cops de revolució industrial i concentració proletària i llibertària, més important del País Valencià. Aquests anys sorgeixen, també, grups marcats pel realisme social a tot el territori valencià: Estampa Popular de Valencia (1964), Equipo Crónica (1964), Equipo Realidad (1966), Grup d’Elx (1966), etc.

La segona cita és obra d’un professor de filosofia (especialitat d’estètica), magnífic poeta i home d’una integritat moral exemplar; es tracta de José Mª Valverde. L’any 1964 el franquisme represalia un seguit d’intel·lectuals i professors universitaris fent-los fora de la docència (Enrique Tierno Galván, José Luis López Aranguren, Agustín García Calvo y Manuel Sacristán). El professor Valverde, en assabentar-se d’aquesta injustícia, suspèn les seves classes, abandona la Universitat de Barcelona en solidaritat amb ells i marxa a l’exili. Abans s’acomia dels seus alumnes i escriu un missatge a la pissarra de la facultat: *“Nulla esthetica sine ethica, ergo: apaga y vámonos”*. Aquest va ser un missatge clar per a tota la intel·

lectualitat del país i van ser molts els que van entendre que no es pot separar cultura, vida i compromís. Francisco Calvo Serraller va recollir aquest missatge de Valverde per il·lustrar la implicació política de les avantguardes artístiques del país a la dècada dels setanta del segle XX. Els artistes de *Alcoiart*, també, ho van saber implementar amb escreix i Sento Masià ho continua fent a tota la seva obra fins als nostres dies.

La tercera cita és d'un gran amic seu des de la infància, Ovidi Montllor. Una relació que va romandre fins a la desaparició del cantautor d'Alcoi. Ens acosta al coneixement d'una persona amb amor i, també, amb valentia. Entenem perfectament que ens digui de Sento que ha sabut mantenir una posició crítica, constructiva i humanista davant la societat que li ha tocat viure. Ha fugit de mercantilitzar la seva vida i la seva obra. La seva generositat participant amb la seva activitat plàstica en multitud de causes ha estat enorme; des de la seva presència en causes solidàries, donant suport plàstic a l'obra dels seus amics, també artistes, poetes, escriptors. La seva obra però ha servit, també, per donar vida a la cultura popular festiva (dissenya cartells per a la Festa Alcoiana de Moros i Cristians, per a la Fira de la Candelera de Molins de Rei, commemoracions com el Centenari de Margarida Xirgu).

Parlar de la trajectòria de Sento Masià no és fàcil. Hem d'admetre que ha estat un gran faixador en el seu ofici (la feina de docent marca molt) i, també, un constant investigador i innovador pel que fa a tècniques. L'acadèmia (Escoles superiors de Belles Arts a València i Barcelona) li va proporcionar arguments suficients per conceptualitzar la seva activitat artística, però va ser la seva pràctica tenaç, la seva voluntat de construir un món propi, el que el va catapultar a la conquesta de les seves visions sobre formes, conceptes i continguts, tot impregnat d'un sentit innovador impagable. Sempre va estar atent a cultivar tècniques diverses i trencadores concebant-les en el si del seu paradigma ètic i axiològic. Faig meves les paraules de Rodríguez-Amat quan, referint-se a Sento, afirma el següent: “és un artista que *des dels seus inicis carregà amb la feixuga actitud de defensar una obra seriosa i personal, sense caure en la concessió fàcil que permet a certs artistes moure's en els circuits que giren a l'entorn de l'art*”.

La seva visió sobre la capacitat creadora que defineix l'artista com un ésser en permanent itinerari de recerca i plasmació dubitativa (no hi ha muses ni inspiracions de Zeus que valguin) del que és formal i conceptual, és determinant a la seva obra. Per això veiem a Sento practicant la pintura però també el gravat, il·lustrant llibres, treballant en escenografies tea-

trals, murals i cartells, aiguaforts, serigrafies, escultures (Abecedari de la llibertat, Escultura a la Federació Obrera de Molins de Rei), etc. És cert que la seva faceta com a pintor és la més important en tots els sentits. Entre exposicions individuals i col·lectives superen de llarg el centenar. La majoria d'elles han transcorregut entre Catalunya i el País Valencià, però també l'hem vist a nombrosos països europeus i a Amèrica (exposicions diverses a Mèxic i obra als EE.UU. principalment). Tampoc ha renunciat a formar part de tertúlies culturals, revistes plàstiques i poètiques (com vam disfrutar amb “Cop d'ull”) i és membre de l'associació alemanya SYRLIN Kunstverein-E.V. Internacional- d'Stuttgart. Un ciutadà del món.

Durant tota la seva trajectòria ha sabut vehicular de manera sintètica la seva cosmovisió pictòrica particular –atrevida, innovadora, compromesa i plural– i una ferma voluntat de simplificar el que és formal, avançar cap a l'essencial per via de l'abstracció i no renunciar mai en la seva obra a la centralitat humana. S'inicia en posicions pròximes al realisme social (Alcoiart), avança cap al que és conceptual i plàstic (algunes persones parlen del plaer per la matèria de Sento) amb una estètica identitària (Espai Molí-1); i actualment, amb formats més simples, en plena maduresa no renuncia a utilitzar tècniques pròximes al *collage* (Exposició *Crònica Occipital*) que li estan servint per mantenir una línia conceptual i formal històrica amb la presència d'un continu compromís social, cultural i humà. Ni ell ni la seva obra han perdut els seus orígens; han engrandit, això sí, la voluntat de fer de l'art una eina transformadora carregada de present i de futur.

Vaig conèixer personalment a Sento Masià l'any 1980 (vam coincidir com a docents a l'institut Lluís de Requesens de Molins de Rei). Des de llavors, de forma intermitent, ens hem anat veiem i enfortint la nostra relació. Últimament he tingut el privilegi de treballar amb ell en diferents projectes plàstics (Exposició en homenatge a Tàpies i *Crònica Occipital*) i amb motiu del vintè aniversari de la mort d'Ovidi Montllor hem estat comissaris d'una exposició sobre el cantautor d'Alcoi, al voltant de la qual hem organitzat diverses activitats. Avui conec millor al meu bon amic Sento Masià. Subscriu plenament les paraules que li dedica el poeta Joaquim Horta i Massanés: “*Que en Sento continuï pintant i vivint com ho fa. El crit serà, encara que pugui semblar inútil, cada vegada més fort*”.

ÀNGEL MERINO I BENITO
Dinamitzador cultural

R.X., STUTTGART 2011

BESADA, STUTTGART 2011

D'ESQUENA, STUTTGART 2011

AMANTS, STUTTGART 2011

ÄNGEL, STUTT GART 2011

ÀSIA, STUTT GART 2011

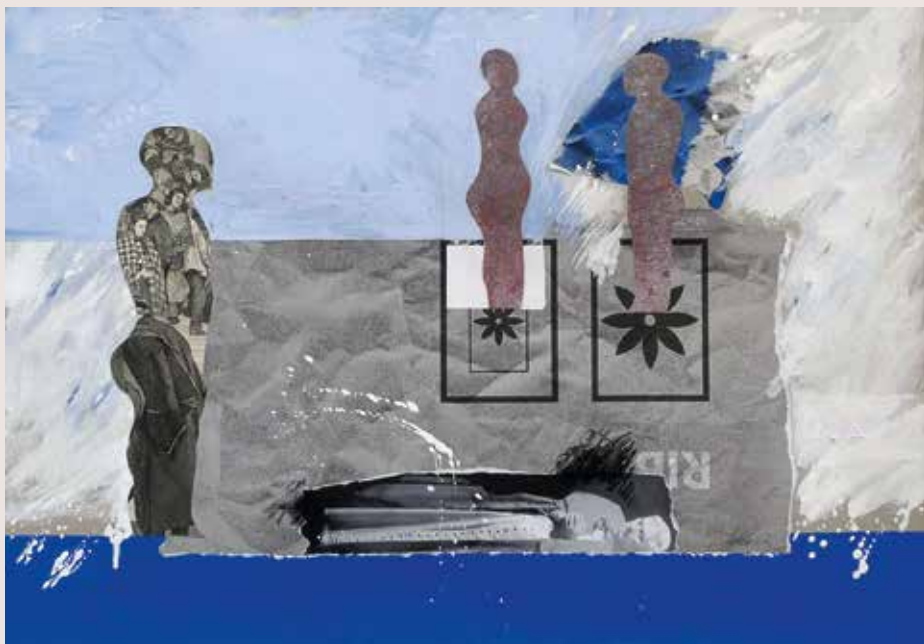
CARTA A CASA, STUTTGART 2011

EL TEMPS, STUTTGART 2011

FAUNA, STUTTGART 2011

PAPA, STUTT GART 2011

PAPAROTTI, STUTTGART 2011

POLÍTICS, STUTTGART 2011

PRIAP, STUTT GART 2011

S. BERNARD, STUTTGART 2011

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

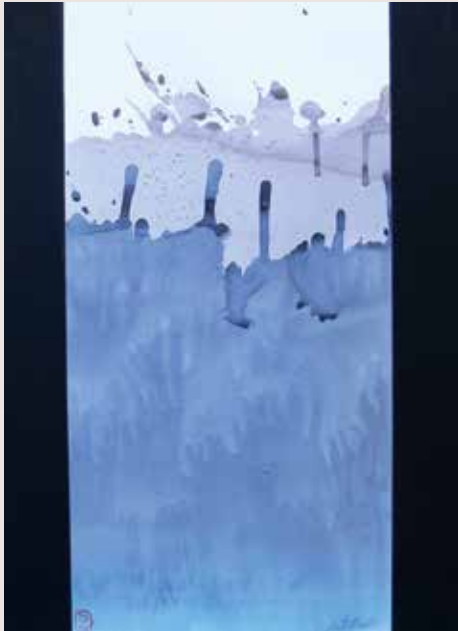
SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

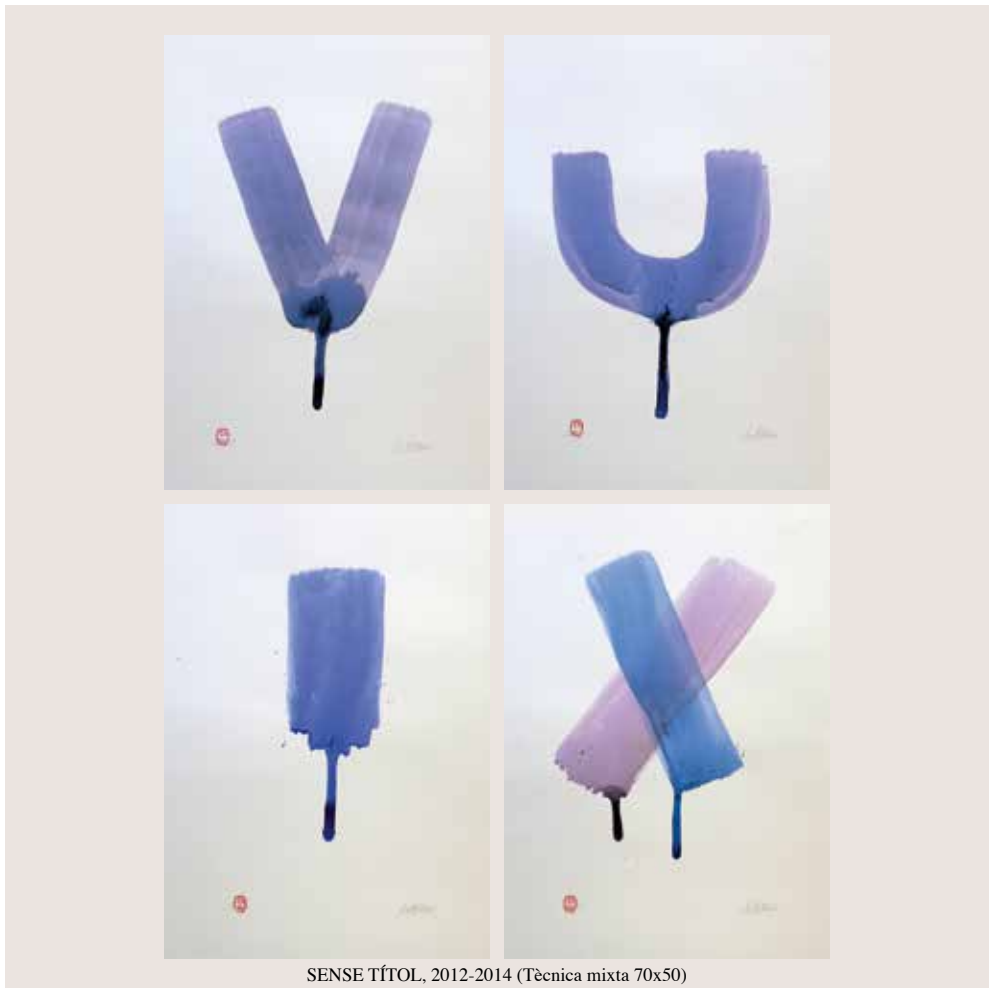
SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENSE TÍTOL, 2012-2014 (Tècnica mixta 70x50)

SENTO MASIÀ naix a Alcoi l'any 1940.

1954– Es dibuixant en els tallers gràfics de Teobaldo Jordà.

1957– Inicia estudis superiors d'art a la Facultat de BB.AA. de Sant Carles de València.

1963– Es llicencia en la Facultat de Sant Jordi de Barcelona. Cofundador de ALCOIART amb Antoni Miró i amb Miquel Mataix.

1972 – Ocupa la plaça per oposició de la càtedra d'Art en l'Institut de Batxillerat de Molins de Rei (BARCELONA)

1999 – Realitza el cartell de Festes de Moros i Cristians d'Alcoi.

2003 – Dissenys pel capità moro Chano.

– Rep el premi “ART I CULTURA” de Radio Molins de Rei.

– Participa en les Biennals de Corbera d'Ebre; “ABECEDARI DE LA LLIBERTAT”, “DRETS HUMANS” entre altres.

Entre el 2003 i el 2015 no ha deixat de treballar en la tasca de l'Art.

Ha realitzant nombroses exposicions en diferents països: Catalunya, Alemanya i Mèxic.

Ha realitzat incursions en el món de l'escenografia; Centenari de Margarita Xirgu. LA VEU HUMANA de Jean Cocteau (Sala Muntaner de Barcelona), etc. Així com publicacions, Antologia de poemes de Vicent A. Estellés, carpeta de gravats per poemes de Kike Iriarte, aiguaforts pels 20 anys d'Alcoiart, amb Antoni Miró i V. M. Vidal.

Cofundador amb Toni Moreno de col·lectiu ENCAIX realitzant diverses mostres i accions culturals.

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI